

ĐỜI SỐNG CƯ XÁ KOKUSAI 1971- 1975

Ghi lại bởi
Đặng Hữu Thạnh
Exryu '71
Waseda

Xin gửi đến

Ban Chấp Hành Hội Sinh Viên Việt Nam và Ban Thương
Lượng. Sự hi sinh không màn nguy hiểm và sự hướng dẫn
của quý anh đã giúp chúng ta tranh khỏi đổ máu

Mấy sempai đội trưởng đội đánh nhau. Nhờ kế hoạch quân
sự của quý anh , chúng ta đã được thương lượng qua sức
mạnh và danh dự

Quý bạn trong ngoài cư xá Kokusai đã cùng đến chia xẻ
nguy cơ với chúng tôi.

Xin đốt một ngọn nhang cho Sempai Lê Văn Hào

Anh đã ra đi 17 năm rồi nhưng sự lo lắng, hi sinh của anh
cho đàn em vẫn sống mãi trong tập thể Exryu hôm nay.

MỤC LỤC

Đại Chiến Đông Nam Á 1971

Thân Hữu Hoà Bình 1972-1975

Tôi Hãnh Diện Là Exryu-VN

Tham khảo: “Tuổi Học Trò”
bởi Sempai Lê Văn Phụng,
Đặc san Tết Canh Dần, ERCT

ĐẠI CHIẾN ĐÔNG NAM Á 1971

Trong Đặc San Canh Dân của ERCT, sempai Lê Văn Phụng có viết bài "Tuổi Học Trò". Trong bài này anh kể lại chuyện đánh nhau với sinh viên Nam Dương. Tắt nhất mà sempai kể chuyện đánh nhau làm tôi sợ không dám đọc. Cho đến hôm nay mới cố gắng can đảm đem ra (download) đọc bài của anh Phụng. Đọc lại hôm nay, gần 40 năm sau, mà còn sợ lạnh xương sống!

Rõ ràng tôi là người rất anh hùng. Nghe chuyện đánh nhau là tôi chạy trốn mất tiêu. Tôi trốn kỹ quá cho tới ngày hôm nay tôi vẫn không nhớ là tôi đã chạy trốn ở nơi nào. Nhưng tôi còn nhớ được một chút ít về chuyện đánh nhau và về việc hợp lực sau đó giữa các sinh viên ngoại quốc để tránh những xung đột như thế này trong tương lai. Tôi xin được phép chia sẻ với quý bạn như là một phần bổ sung (extension) của bài "Tuổi Học Trò" của sempai Phụng.

Trong năm Nhật Ngữ niên khoá 1971-1972 của tôi, có 3 cuộc xung đột. Hai cuộc được giảng hoà trước khi bùng ra thêm và một cuộc trở thành trận đấu bạo lực khiến có người bị thương.

Cuộc xung đột đầu tiên trong niên học Nhật Ngữ của tôi xảy ra vào tháng 4 năm 1971 trong một buổi tối khi tôi mới sang Tokyo được hai tháng. Tối hôm đó, 6-8 anh em học thêm Nhật Ngữ với sempai (quá cố) Trần Đình Tường trong shiyokudo (食堂) của cư xá Kokusai. Anh em muốn thực tập Nihongo nên bập bẹ: "kirei ne!!!" khi có một cô Thái Lan đi ngang. Sau tan học, anh em bị sinh viên Thái Lan vây lại thách thức đánh nhau vì sinh viên Thái Lan cho rằng sinh viên Việt Nam dè gái thất lễ.

Anh em không đủ tiếng Nhật để giải nghĩa cho sinh viên Thái Lan. Anh em cũng không muốn đánh nhau với sinh viên Thái Lan vì anh em biết là, mặc dù gọi là sinh viên, thực ra họ qua để huấn luyện cảnh sát và một số khác qua để hành nghề "Kick Boxing". Tình hình rất là căng thẳng. Chỉ cần một hiểu lầm nhỏ, là có đổ máu.

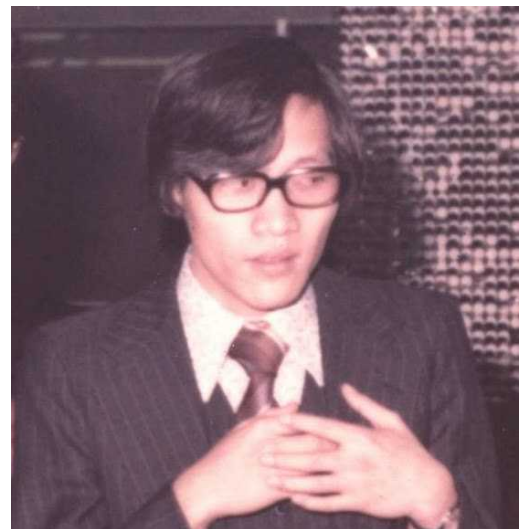
Tình cờ anh Lê Văn Hảo đi qua.

Tôi hoạt động nhiều với sempai Hảo nên tôi cũng biết về anh chút đỉnh. Anh là người có lý tưởng cao, không ích kỷ và rất thương mến đàn em. Nhưng tính anh nóng còn hơn lửa. Anh rất háu chiến. Anh không kiên nhẫn thương lượng. Anh muốn giải quyết lẹ bằng vũ lực. Anh giống như là General Patton nổi tiếng của Mỹ trong Thế Chiến Thứ Hai.

Anh hỏi có chuyện gì mà ào ào đây? Anh em kể lại sự tích cho anh Hảo. Không một chút do dự, anh nhìn vào anh chàng Thái Lan to nhất trong đám Thái Lan và nói rằng: "Mấy đứa đàn em tao mới sang Nhật không đầy một tháng, tụi nó muốn ca ngợi vẻ đẹp của người nước láng giềng Thái Lan. Đó là điều tốt thân tình chứ không phải chọc phá thất lễ. Xin bạn nghĩ lại và bỏ qua. Nhưng nếu quý bạn không muốn chấp nhận lời ca ngợi này, thì anh (chàng Thái Lan to con nhất) và tôi sẽ đánh 1-1 ngay bây giờ và tại đây".

Anh chàng Thái Lan chơi với. Anh không ngờ có một anh chàng sinh viên Việt Nam ốm yếu, nhỏ con nhưng rất tự tin, không màn nguy hiểm đứng ra che đỡ đàn em nhận lời thách đấu. Anh đồng ý là chuyện hiểu lầm đáng tiếc xảy ra là vì yếu kém tiếng Nhật. Thôi thì hai bên bắt tay bỏ qua.

Ngay sau đó, anh em họp lại mua nước uống cảm ơn anh Hảo và hỏi anh làm sao anh đánh lại anh chàng Thái "Kick Boxer". Anh liệng ra trên bàn hai cây dao và trả lời rằng: "Tao dự định đến gần đâm

Người đàn anh tôi rất ngưỡng mộ và không bao giờ quên, Lê Văn Hảo (quá cố). Chụp tháng 10 năm 1975

nó rồi bỏ chạy. Tụi bây thằng nào chậm chân thì gắng chịu!!!”. Sau đó, biết tính anh nhiều hơn, tôi nghĩ là anh chỉ nói đùa. Tôi tin tưởng là anh sẽ người rút lui cuối cùng sau khi đã xác định mấy đứa đàn em đã bỏ chạy an toàn.

Cuộc xung đột thứ nhì và thứ ba xảy ra vào tháng 6, chỉ hai tháng sau cuộc xung đột đầu tiên,

Theo tôi nhớ và theo lời kể của một số bạn Exryu khác. Sự khởi đầu là do một sinh viên năm Nhật Ngữ chúng tôi (xin dấu tên) đeo theo một cô Mã Lai. Cô này đã từ chối nhưng anh chàng Việt Nam vẫn tiếp tục đeo đuổi. Một hôm, cô kể lại chuyện theo đuổi này cho anh bồ người Mã Lai của cô. Anh chàng này nổi giận nhào vào lớp đánh anh Việt Nam ngay trong giờ học. Sinh viên Nhật Ngữ Việt Nam bênh bạn nên hợp tay đánh đập anh Mã Lai. Trong nhóm sinh viên Việt Nam, theo lời bạn Nguyễn Trọng Cảnh, bạn Đặng Viết Thanh là người đánh rất hăng. Tôi không ngạc nhiên về máu anh hùng của bạn Viết Thanh. Bạn Viết Thanh nổi tiếng đá bạo. Đá chân nhiều hơn banh. Mỗi lần dợt banh, tôi phải mang đồ che ống quyển. Bạn Viết Thanh hiện sống ở Nam Cali.

Sinh viên Mã Lai trong lớp bênh bạn Mã Lai nên cũng bắt đầu phản công. Bạn bè ngoại quốc cùng một lớp Nhật Ngữ biết nhau. Nhưng lúc nổi giận không cần biết đánh nhau tứ tung. Cô thầy Nhật Ngữ không thể nào can thiệp được. Cuộc đánh tràn từ lớp ở lầu hai xuống sân trường. Nhiều sinh viên Việt Nam và Mã Lai từ lớp khác cũng bắt đầu chạy ra tham dự cuộc đánh.

Cuộc đánh càng đông và trở thành bạo động. Hai bên bắt đầu liệng đá gạch. SVML đem cái lưới to giữ banh dã cầu (bóng chày) để chặn gạch đá liệng từ SVVN. Một viên gạch to, không may, rớt trúng làm bất tỉnh một nam sinh viên Nam Dương đang đứng can. Thấy anh này bị thương nặng và lúc đó cũng có cảnh sát đến, nên anh em hai bên Việt Nam và Mã Lai mới ngừng đánh. Xe cứu thương đến chở bệnh nhân đi bệnh viện. Anh này bất tỉnh vài ngày và sau có tin đồn là anh đã qua đời (*Sự thật là anh khỏe lại. Có lẽ tin vịt từ sinh viên Mã Lai*). Sinh viên Nam Dương nổi giận hợp lại đòi tuyên chiến với sinh viên Việt Nam.

Chuyện tình cảm cá nhân trở thành chuyện đánh nhau giữa hai anh sinh viên. Sau đó trở thành chuyện đánh nhau giữa sinh viên hai nước Việt Nam và Mã Lai. Rồi vì một viên gạch bay bậy trúng nhằm sinh viên Nam Dương, cuộc đánh trở thành giữa sinh viên hai nước Việt Nam và Nam Dương. Dẫn đến **Đại Chiến Đông Nam Á**.

Sempai Phụng trong bài “Tuổi Học Trò” kể lại việc thương lượng giữa lãnh tụ sinh viên và ngoại giao Việt Nam và Nam Dương.

Trong khi thương lượng, anh em cư xá Kokusai và một số anh em ở ngoài tụ chung lại một phòng 4-5 người. Đi đâu cũng đi chung với dao kéo, v.v., tự vệ. Phòng tôi có Nguyễn Trọng Cảnh, Lê Tiến Thịnh, Trương Quang Thường và tôi. Ngoại trừ Thường, chúng tôi mà nghe đến đánh nhau là mặt mày xanh vờn, tay chân bủn rủn. Chuyện đáng nhắc là hai bạn Thịnh và Thường ở aparto ngoài và Thường không phải là dân học Kokusai. Nhưng hai bạn vào tử thủ Kokusai cùng chúng tôi. Anh em phòng khác cũng có nhiều bạn từ ngoài vào chia nguy như Thịnh và Thường.

Đến đây, tôi được xin kể lại thêm một chuyện của người đàn anh đáng kính Lê Văn Hảo. Chuyện này rất ít có người biết. Tôi đã nghe được chuyện này qua bạn Đào Công Phú.

Một buổi trưa gần nhà ga Okubo, bạn Phú tình cờ gặp sempai Hảo. Anh bảo Phú là anh muốn Phú đi vào Kokusai với anh để gặp một người bạn Nam Dương cùng năm với anh. Phú đang “đào ngũ tìm chỗ tị nạn yên thân” mà bây giờ anh Hảo bảo phải đi vào hang cộp với chỉ có hai người thì đúng là tự

*Đặng Viết Thanh và tôi
mới sang Nhật vào
tháng 2 năm 1971*

Lớp Một Nhật Ngữ Kokusai của tôi rất hiền và ngoan học nên không tham dự cuộc đánh.
Từ trái: Lữ Huy Hùng (San Jose), SVVN tên không nhớ, không biết, Nguyễn Long Đình (Connecticut), Cường (Pháp), ngoại quốc không biết, Nguyễn Văn Thịnh (quá cố), Nguyễn Kim Thuận (San Jose), chị Hà, Khuê, bà thầy Shiba, Lê Tài Hoàng Hải (Tokyo), Quang, Quỳnh Kim Đạo (San Jose), Nguyễn Dũng Tiến (San Jose / Sacramento), Đặng Hữu Thạnh (San Diego), Tùng ca vọng cổ, Lim Bok Seng (bạn thân Nam Dương của tôi)

tử. Phú phải từ chối vì phải đi làm. Không đi được hôm nay thì chủ đuổi. Nhưng anh Hảo không nghe lời khẩn cầu tha thiết của Phú. Anh Hảo bắt buộc là Phú phải đi vào Kokusai với anh. Anh vòng cổ và kéo Phú về hướng Kokusai. Phú biết là thế này là đời tàn rồi nhưng phải lết lết đi theo.

Vào đến sh yokudo (食堂) trong Kokusai, anh Hảo bảo Phú ngồi ở cái bàn khác kế anh. Đối diện với anh Hảo là một sempai Nam Dương và trên cái bàn sau lưng anh này có nhiều sinh viên Nam Dương mặt mày hung dữ.

Anh Hảo móc ra từ trong túi anh hai cây dao và nói với anh sempai Nam Dương đại khái như thế này: “Đàn em của mày và tao muốn đánh nhau sống chết. Tao đề nghị là tao và mày đấu dao với nhau giải quyết. Thằng nào thua thì bảo mấy thằng em phải chịu thua và bỏ qua chuyện xích mích”.

Sempai Nam Dương hoảng hồn đồng ý cho anh Hảo đưa anh em kẹt trong phòng đi ra Kokusai và hứa là sau đó sẽ bàn lại với đàn em Nam Dương tìm cách giảng hoà. Bạn Phú thở phào nhẹ nhõm. Anh Hảo cùng Phú lên cư xá gõ cửa từng phòng và đưa hết anh em về cư xá Komaba hội họp.

Trong buổi họp ở Komaba, anh Hảo là bên đăng điều hâu. Anh chủ chương đánh tới cùng. Anh muốn dẫn đoàn quân trở lại Kokusai với đá, đạn pachinko (pháo binh), nước sôi, dao búa và luôn gươm Samurai Nhật (Samurai swords). Sempai Nguyễn Văn Chuyển dẫn đầu bên đăng bờ câu. Anh Chuyển mượn thương lượng với sự hướng dẫn và giúp đỡ của hai sứ quán hai nước. Nhờ trời thương lời khẩn nguyện của tôi, phe bờ câu thắng cuộc bỏ phiếu “Đại Hội Diên Hồng” nên Trần Hưng Đạo Lê Văn Hảo không được đưa quân ra trận.

Cuộc thương lượng và kết quả đã được viết lại trong bài “Tuổi Học Trò” của sempai Phụng. Sempai Phụng có nói về chuyện sinh viên Việt Nam và Nam Dương chuẩn bị đánh nhau nếu cuộc thương lượng thất bại.

Tôi xin được viết thêm về kế hoạch chiến đấu (battle plan) của sinh viên Việt Nam và Nam Dương.

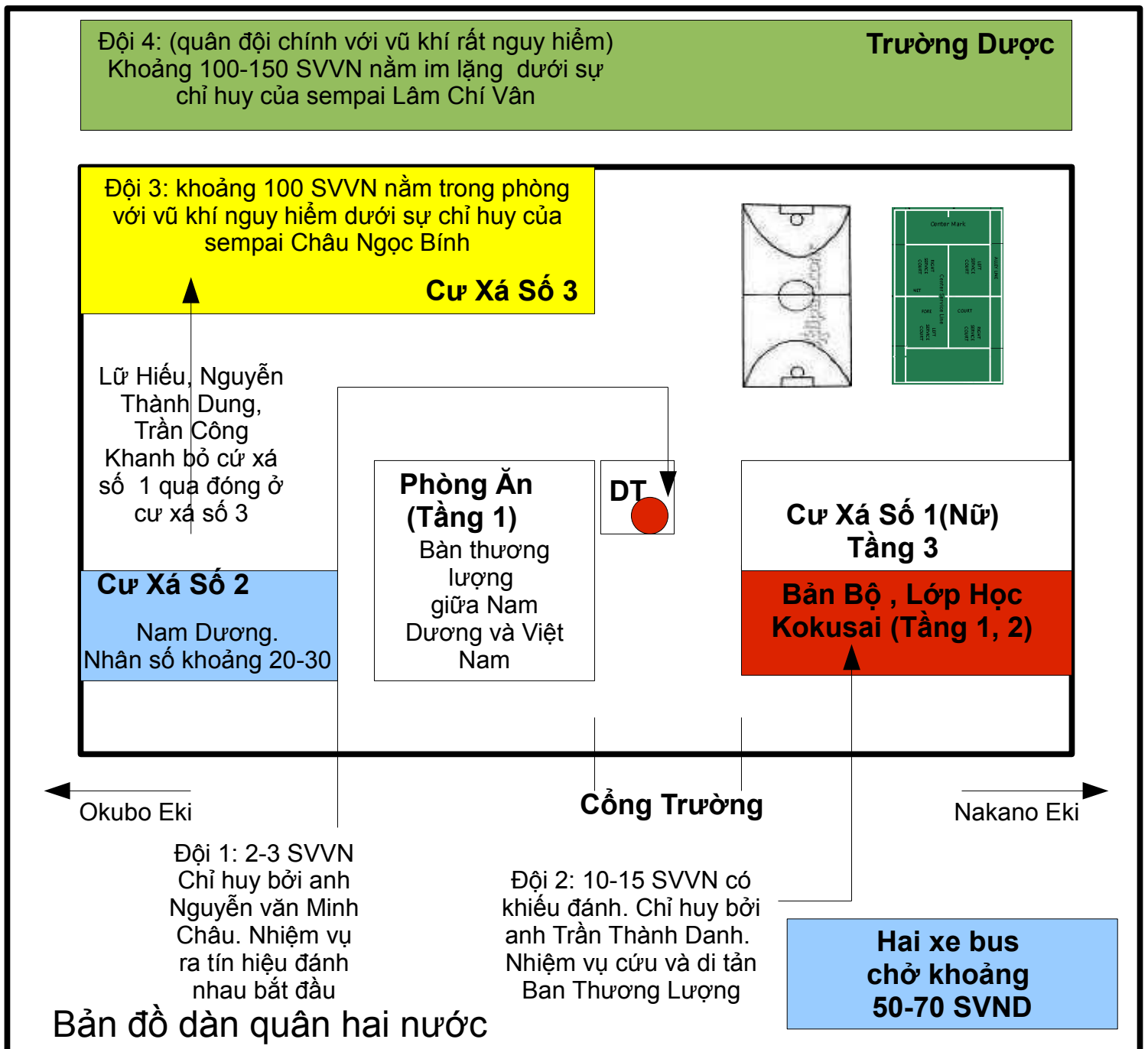
Chiến thuật của sinh viên Việt Nam được thiết kế bởi phe điều hâu gồm có quý anh Lê Văn Hào, Châu Ngọc Bính, Trần Thành Danh, v.v..

Trong buổi trưa ngày thương lượng, anh em lãnh đạo dàn quân trong bí mật. Mục đích gồm có:

- Cứu và di tản Ban Thương Lượng Việt Nam nhanh chóng đến nơi an toàn nếu việc thương lượng thất bại.
- Tấn công địch thủ với hai cánh quân từ cư xá số 3 và trường Dược Khoa nằm sau cư xá số 3.
- Tấn công và áp đảo địch thủ với số quân đông và vũ khí chết người.

Không biết là anh em lãnh đạo có làm kế hoạch rút lui không. Nếu có, quý anh đã không cho mấy đàn em biết. Đàn em có cảm tưởng là “đánh tới người cuối cùng. Không rút lui” . “To our last man. No retreat!!! or I should I scream: “To their last man. No prisoner!”

Sau đây là địa đồ của cuộc Đại Chiến Đông Nam Á tháng 6 năm 1971.

Gần hơn 75% số SV du học lúc đó, khoảng 200-300 SVVN (không thể nào xác nhận được tổng số SVVN tham gia) tham dự vào cuộc Đại Chiến Đông Nam Á này. Anh em được chia làm 4 đội.

Đội 1: chỉ có 2-3 người chỉ huy bởi anh Nguyễn Văn Minh Châu (Châu Bông). Nhiệm vụ của đội 1 là nhận tín hiệu từ anh Hảo từ phòng thương lượng và chuyển về các đội trưởng. Tôi không nhớ là ai nhưng có anh đem vào một số máy nói thông tin hai chiều (walkie talkie). Chắc là lấy từ hãng hay phòng nghiên cứu. Nên rất là tiện cho việc liên lạc. Để tránh hiểu lầm. Anh Minh Châu dùng mật hiệu ra lệnh khai trận. Chỉ có đội trưởng là biết mật hiệu này. Có thể là: "TORA! TORA! TORA!"?

Anh Hảo trong phòng họp phải tự quyết định khi nào là thương lượng đã thất bại và bạo lực không thể nào tránh được. Anh Minh Châu phải biết nhận đúng dấu hiệu của anh Hảo để chuyển mật hiệu đến đội trưởng.

Nếu hai anh phán biến tình hình sai có thể làm đổ máu không cần thiết hay là có thể làm nguy hiểm Ban Thương Lượng vì anh em không đến cứu trợ và di tản Ban Thương Lượng kịp.

Đội 2: khoảng 10-15 SVVN tinh nguyện dưới quyền của anh Trần Thành Danh. Đây là Biệt Động Quân (Special Force) của SVVN. Đội 2 im lặng đóng ở trong van phòng của trường Kokusai. Nhiệm vụ của đội này là vào phòng thương lượng nhanh chóng để bảo vệ và đưa Ban Thương Lượng về đến nơi an toàn.

Đội 3: khoảng 100 SVVN đa số học và một số ngụ tại cư xá Kokusai. Cũng có nhiều anh em từ bên ngoài vào hỗ trợ. Một số anh em trong đội 3 đã có kinh nghiệm trong trận đánh với SV Mã Lai. Số khác bị tù túng một tuần qua nên cũng muốn giải quyết cho lẹ...one way or another. Đội 3 dưới quyền anh Châu Ngọc Bính. Nhiệm vụ của đội 3 là tấn công nhanh để chiếm thế và ít lắm là tạo một vòng đai an toàn gần shiyokudo để cho đội 1 và đội 2 đưa sempai trong Ban Thương Lượng về.

Đội 4: khoảng thêm 100 SVVN từ Tokyo và vùng phụ cận đến. Đây là Đại Hùng Binh của chúng ta. Đội này có tinh thần rất cao. Anh em không có liên hệ với Kokusai nhưng tinh nguyện đến vì là tình Việt Nam. Đội 4 dưới quyền của anh Lâm Chí Vân. Trong dự định, đội này sẽ leo rào từ trường Dược và theo ngay sau đội 3. Đội 4 sẽ trám những chỗ yếu của đội 3 dọc theo trận đường (battle line) hay tấn công vào những chỗ yếu của địch.

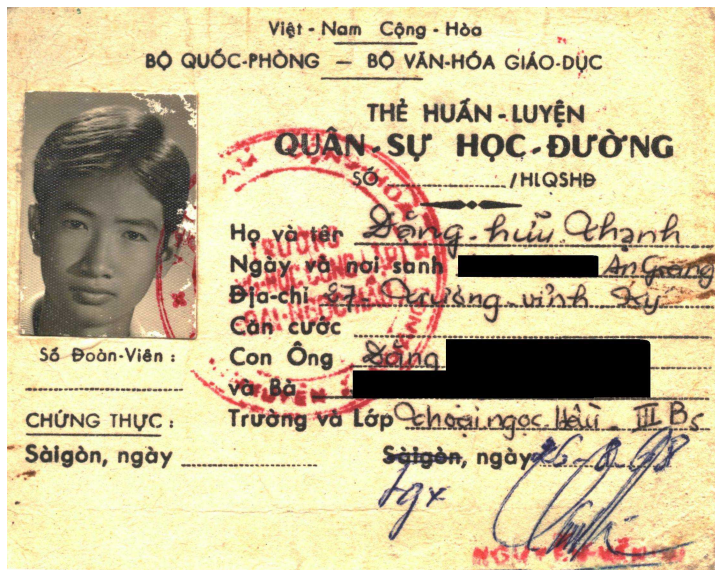
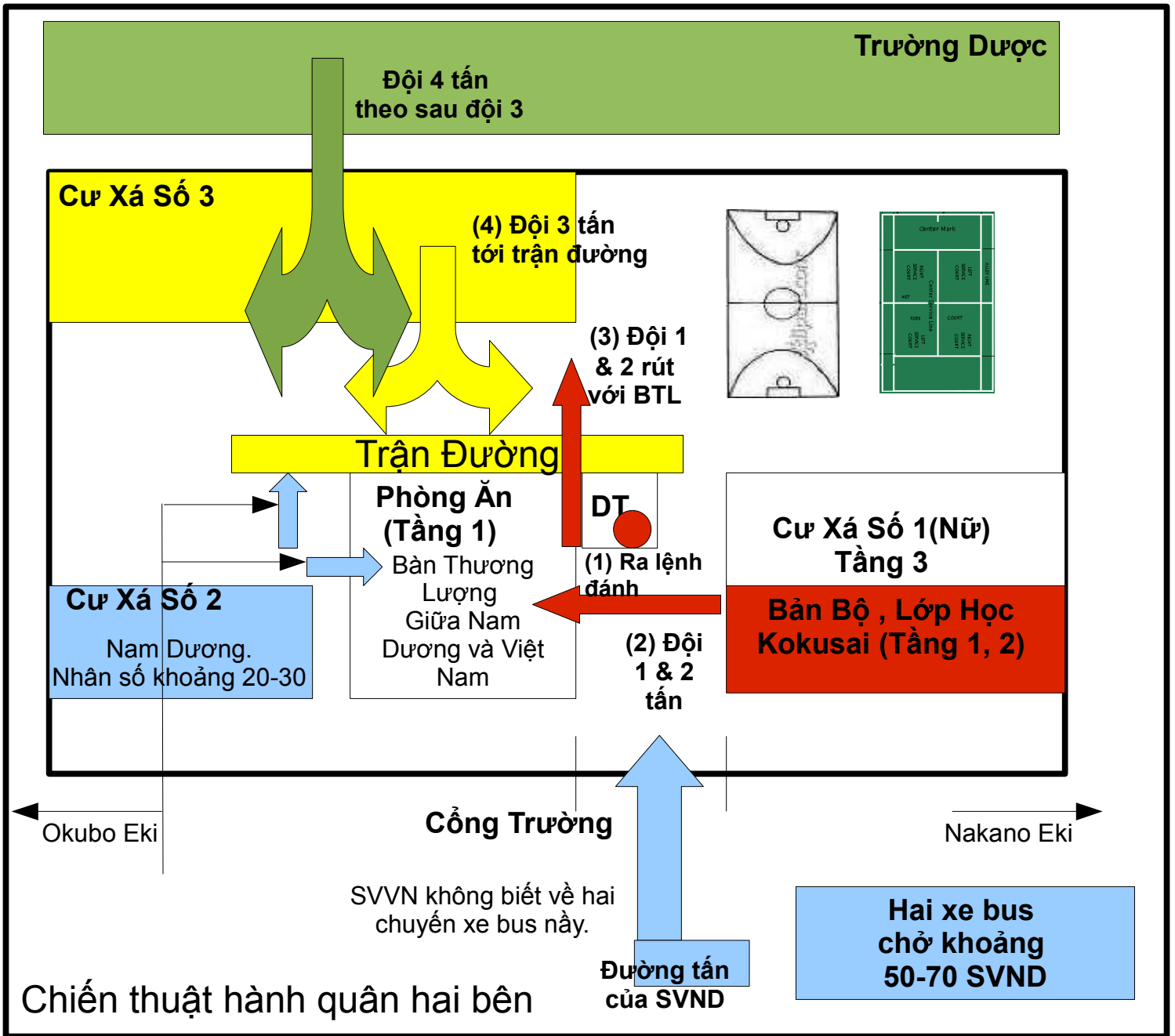
Trong buổi tường trình chiến thuật ở Komaba, chúng tôi có hỏi còn mấy chị SVVN thì sao? Trong những ngày khủng hoảng, tất cả SV nữ hai nước được an toàn. SVVN nữ vẫn ở lại cư xá không ai động chạm. Các anh lãnh đạo trả lời rằng sự tôn trọng an toàn của SV nữ hai nước sẽ không có gì thay đổi. Anh em chúng tôi đáp lại rằng chúng tôi không lo lắng về sự an toàn của mấy chị. Điều lo lắng nhất là mấy chị nổi máu anh hùng con cháu hai bà Trưng vát giày cao gót xuống đánh trước khi có lệnh là tan hoan cả nhà. Anh em cùng nhau cười rộ lên làm tạm thời nhẹ nhõm tình hình căng thẳng.

(Tôi cũng có nghe một vài chị điện thoại đến Komaba, không màn nguy hiểm, cho cho anh em ở Komaba hay tình hình Kokusai. Cho đến nay tôi không biết là ai...Nhưng xin cảm mấy chị nghe!)

Bản đồ trong trang kế tiếp cho thấy kế hoạch chuyển quân của hai bên. SVVN biết nơi tập trung của SVND (cư xá số 2), nên quý anh lãnh đạo đoán được đường tiến quân và đại khái nhân số của SVND. Nhưng không ngờ là SVND có mang hai xe bus đầy quân đội ngoài phía nhà ga Nakano.

Mặc dù đoán lầm nhân số của SVND, tôi nghĩ chiến thuật của SVVN rất hay và với nhân lực đông hơn SVND, SVVN có nhiều lợi thế hơn SVND.

Ngoài ra, SVVN có Đặng Hữu Thạnh...có lẽ là một sinh viên duy nhất được huấn luyện quân sự ở VN và có giấy tờ chứng nhận. Nếu quý bạn không tin, xin tham khảo giấy tờ đính kèm trên trang kế.

Đặng Hữu Thạnh là lính thứ thiệt

Bình nhì Đặng Hữu Thạnh chuẩn bị ra trận đánh. Hay ít nhất tôi có cảm tưởng như là Rambo khi nghe "Lời Kêu Gọi Chiến Đấu" của sempai Bình. Giọng Huế anh khó nghe. Tôi không hiểu anh nói gì nhưng tôi cảm tưởng rất phấn đấu và sẵn sàng

Chiều họp thương lượng, cư xá Kokusai rất im lặng và vắng vẻ như chùa Bà Đanh. Trong khi hai bên thương lượng trong shyokudo, SVND lên trên sân thượng cư xá số 2 biểu diễn kick boxing. SVND đánh và đá vào túi cát. Họ vừa đánh đá vừa la: “死はベトナムに . Lờ la vang lộng sân trường..

Mục đích của họ là để làm khùng hoảng tinh thần Ban Thương Lượng SVVN. Nhưng làm như thế họ cũng để lộ vị trí của họ và vô tình giúp SVVN xác nhận vị trí đóng quân của SVND.

Một tiếng đồng hồ qua...rồi hai tiếng rồi ba tiếng...chúng tôi không nghe thấy tín hiệu từ đội 1. Đối với anh em, thương lượng lâu có nghĩa là có sự khác biệt trong lập trường nhưng hai bên đã cố gắng không ngừng để giải quyết những khác biệt dẫn đến một hiệp ước hoà bình.

Sau gần 3-4 tiếng, SVND trên sân thượng cư xá số 2, tự nhiên vỗ tay và ôm với nhau có vẻ mừng rỡ. Ngay sau đó, tin từ đội 1 cho hay là cuộc thương lượng đã kết thúc với kết quả tốt đẹp cho hai bên. Hoà bình đã đạt được. Không còn lo chuyện đánh nhau nữa. Chúng tôi, ngoại trừ đội 4, được lệnh rời khỏi vị trí xuống sân trường để chia mừng với SVND. Đội 4 được giữ lại để phòng ngừa có chuyện thay đổi bất ngờ không đoán trước được.

Lúc đó, có hai xe bus chở đầy SVND đậu lại trước cổng trường. SVND mang thùng thùng ビール xuống bus mở ra uống ăn mừng với SVVN. Như anh Phụng đã kể lại trong bài “Tình Học Trò”, SVND đem bia theo để dùng chai đánh lộn nếu thương lượng thất bại. Ngược lại, nếu thành công, thì mở chai uống ăn mừng với nhau. SVND dự đoán số quân SVVN thấp nên không đủ bia uống. SVND hỏi cần mấy kết nữa. Sempai VN nhờ anh sempai ND đếm giùm sau khi ra lệnh đội 4 bỏ vị trí và leo rào từ trường Dược sang Kokusai tham dự tiệc mừng. Bên ND rất ngạc nhiên với số SVVN quá nhiều hơn họ phỏng đoán. SVND thở phào nhẹ nhõm và mua thêm bia chung vui.

Anh em hai bên uống bia, nói chuyện và giải tán trật tự. May là không có ai say làm xảy ra đánh nhau nữa.

vũ khí chai nguy hiểm nhưng
may mắn trở thành những chai
bia biểu tượng hoà bình, thân
hữu quốc tế !!!

Đánh nhau lần sau. Xin mang
theo bia Heineken !!!

THÂN HỮU HOÀ BÌNH 1972-1975

Sau khi “hoà bình” được hồi phục, sinh viên mọi nước ở cư xá Kokusai đồng ý là việc sinh hoạt chung của tập thể quốc tế phải thay đổi để tránh những sự xung đột đáng tiếc như vừa qua trong tương lai. Nếu không có cải thiện, thì những xung đột trong tương lai không thể nào tránh khỏi.

Với sự giúp đỡ của Bộ Ngoại Giao Nhật và Ban Giám Đốc trường Kokusai chúng tôi thành lập Hội Sinh Viên Du Học Quốc Tế (留学生協会 – Foreign Student Association FSA). Mục đích của FSA gồm có:

- Cải thiện tình bằng hữu quốc tế qua những sinh hoạt chung tập thể giữa cộng đồng sinh viên du học quốc tế.
- Cải thiện đời sống của sinh viên trong cư xá.
- Giải quyết những xích mích của sinh viên cư trú.
- Làm đường dẫn nối giữa tập thể sinh viên và Ban Giám Đốc trường Kokusai.

Bạn Jyo Dai Ritsu (Keio Dai, Đài Loan) được bầu làm hội trưởng (President) và tôi được bầu làm phó hội trưởng (Vice President).

*Tôi và anh hội trưởng
Jyo Dai Ritsu*

*Sinh viên Mã Lai (áo lạnh đỏ)
Cuộc hội họp của ban FSA*

*Sinh viên Mã Lai hay
Nam Dương (áo lạnh xanh dương), Lữ Huy
Hùng (cuộn giấy trong tay)*

Ban FSA, sau nhiều cuộc hội thảo, đã biên soạn một danh sách yêu cầu và gửi đến Ban Giám Đốc trường Kokusai. Những yêu cầu chính của sinh viên du học quốc tế gồm có:

- Đồ ăn ngon hơn (卵 チャーハン mỗi ngày ngán quá!)
- Sửa và trang bị lại sân bóng rổ và sân quần vợt. Thiết kế phòng tập tạ.
- Tu bổ lại trường và cư xá.
- Mua máy giặt đồ mới
- Tổ chức du lịch cho sinh viên có dịp làm bạn
- Tổ chức tiệc Giáng Sinh

Ban FSA mời báo chí và TV Nhật đến dự buổi lễ trao danh sách yêu cầu. Chúng tôi cũng hướng dẫn các báo chí đến viếng trong ngoài cư xá để cho họ thấy tình trạng hư xấu của cư xá và trường học.

Chúng tôi được mời lên TV để trình bày với công chúng Nhật về sự tham nhũng của Ban Giám Đốc trường Kokusai: "lấy tiền của Bộ Ngoại Giao nhưng không lo cho sinh viên du học."

*Ban Đại Diện Lên TV Nhật
Từ trái
Hồng Kông, Không biết, Hội Trưởng (Đài Loan), Nam
Dương, Việt Nam, Mã Lai, Hồng Kông*

Sau gần một tháng thương lượng không kết quả, anh em trong Ban FSA đã quyết định gia tăng áp lực. Trước sự chứng kiến của báo chí và TV, chúng tôi bỏ học và bao vây văn phòng thay phiên đầu tổ ông Tổng và Phó Giám Đốc trường Kokusai (hai vị này là cựu nhân viên cao cấp của Bộ Ngoại Giao Nhật. Ông Tổng Giám Đốc, nghe nói, là cựu Đại Sứ của Nhật cho một quốc gia ở vùng đông Nam Á). Nhốt họ trong phòng không cho ra cho tới khi họ đồng ý ký giấy chấp thuận yêu cầu của chúng tôi. Vì nhiều áp lực từ sinh viên và báo chí, Ban Giám Đốc cuối cùng chấp thuận những yêu cầu của sinh viên. Chúng tôi trở lại lo việc học hành trong chiến thắng.

Mặc dù tất cả yêu cầu đã được chấp thuận không điều kiện, chúng tôi thừa thắng tấn công thêm. Anh em ở cư xá bắt đầu không trả tiền phòng. Một tháng không trả...rồi 2 tháng rồi 3 tháng. Bị đòi tiền mượn phòng thì nói "お金がない". Từ cuối năm Nhật Ngũ đến tháng 10 năm 1975 khi tôi sang Mỹ, tôi không trả một yen tiền phòng (36 tháng tổng cộng). Không phải chỉ có tôi. Tin lan tràn, sinh viên VN, ND, TL, ML, HK....ai ai cũng không trả tiền. Đã vậy, mà còn đem bạn vào ở một phòng ít lắm hai đứa. Bạn Nguyễn Trọng Cảnh ở với tôi gần 18 tháng. Bạn Lê Tiến Thịnh và Trương Quang Thường từ aparto ngoài dùng phòng tôi mỗi khi vào tắm hay giặt đồ.

Theo luật của trường là sau khi tốt nghiệp Nhật Ngữ và vào trường đại học, sinh viên phải dọn ra khỏi cư xá Kokusai để trường cho thuê phòng lại cho những sinh viên Nhật Ngữ qua sau. Anh em ở lại không màn dọn ra. Trong trường hợp tôi, tôi ở Kokusai gần 4 năm 8 tháng, 36 tháng lâu hơn luật trường cho phép. Anh em nào dọn đi xa cũng không trả phòng lại cho trường. Cứ đưa chìa khóa để cho bạn khác dọn vào.

Đã vậy còn không trả tiền!!! Anh Phụng nói trong bài Tuổi Học Trò là “Nhất Showa. Nhì Ryu”. Nhưng ở trong cư xá Kokusai thì khác :

Nhất nhì thì cũng là Ryu
Tiền phòng không đóng lại đòi làm vua

(Xin lỗi thơ lục bát không vần)

DH Thạnh đứng trước biểu ngữ vẽ trên tường của trường trong ngày phản đối. Suốt năm cứ lo đánh nhau, biểu tình, đi làm, thể thao, chọc gái...còn đâu thì giờ để học?

Sinh viên Nam Dương và Thái Lan trang hoàng cho tiệc Giáng Sinh

DH Thạnh

Sinh viên ngoại quốc và nhân viên cư xá Kokusai (cầm thang) bận rộn trang hoàng.

日光御旅行記念 於 二荒山神社 1971年

Đi ngắm lá mùa thu ở Nikkoo năm 1971 với sinh viên ngoại quốc trường Kokusai. Trong hình có: Mã Hán Sư, Nguyễn Trọng Cảnh, Lữ Hiếu, Nguyễn Văn Thịnh, Đặng Hữu Thạnh, Nguyễn Bá Quát, Lữ Huy Hùng, Lê Tiến Thịnh, Nguyễn Thành Dung, Ngô Kim Ngọc (lúc này tôi chỉ mới biết Ngọc) Trong hình có cô sinh viên Mã Lai tạo ra Đại Chiến Đông Nam Á.

Chúng tôi cũng tổ chức nhiều cuộc tranh thể thao nhiều năm liên tiếp. Chúng tôi có giải quần vợt và bóng bàn. Tôi đoạt vô địch quần vợt hai năm mặc dầu không biết đánh. Trong giữa những tháng mùa, tháng chột như tôi là số một.

Năm đầu tiên, tôi vào chung kết giải bóng bàn nhưng thua chỉ được giải hăng nhì. Tôi còn nhớ mãi trận bán kết đấu với một sinh viên Mã Lai. Khách giả hai nước đến đầy trong phòng ping pong trên lầu của shokudo (食堂). Hai bên ủng hộ ồn ào, náo động. Trận đấu phải giải quyết bằng hai quả chót của ván cuối. Tôi còn nhớ, anh em nhào vô bông tôi lên mừng chiến thắng. Anh Đỗ Thông Minh muốn điều hôn tôi. Anh sinh viên Mã Lai và các bạn Mã Lai bắt tay chúc mừng. Rất là thân hữu!

Ngày chung kết hôm sau với một anh lớn từ Nam Dương. Chúng tôi nghĩ là sẽ thắng vì ông này không giỏi bằng anh Mã Lai tôi đánh bại ngày hôm qua. Tiếc là anh Nam Dương này tinh thần vững chắc dùng mưu nhiều hơn sức nên tôi thua trong ba ván. Anh em buồn và thất vọng. Tôi còn nhớ mãi đến ngày nay lời nói của anh Đỗ Thông Minh: "Xui quá ông gặp thằng cáo già. Cố gắng sang năm!!!" Nhưng sang năm tôi chỉ dự giải quần vợt cho dễ ăn.

Giải thưởng của tôi còn giữ lại ngày hôm nay. Hai cúp lớn là cho hạng nhất quần vợt. Cúp nhỏ cho hạng nhì bóng bàn.

Quý bạn có thể hỏi những chuyến đi du lịch, tranh thể thao, ca hát và khiêu vũ tiệc Giáng Sinh có liên hệ gì đến phòng ngừa những cuộc xung đột giữa sinh viên ngoại quốc? Tôi xin trả lời rằng những sinh hoạt tập thể này đưa đến những cơ hội cho anh em sinh viên Kokusai quen biết và làm bạn thân với nhau. Tình bạn cá nhân với cá nhân dẫn đến tình thân hữu quốc tế. Tình thân hữu quốc tế đưa đến một hoà bình an lành giữa cộng đồng quốc tế trường Kokusai.

Từ sau cuộc xung đột với SVML và SVND vào mùa hè 1971 cho đến khi tôi lên đường sang Mỹ vào cuối năm 1975, trường Kokusai rất an bình phần nhiều là nhờ sự tích cực hoạt động của anh chị em trong Ban FSA.

Trong thời kỳ “hoà bình” này, có một chuyện đáng kể lại cho quý bạn Exryu hôm nay. Đó là chuyện tình của một nam SVVN, cùng năm với tôi và một nữ SVML. Chuyện trở trêu là tháng 6 anh em SVVN và SVML đánh nhau vì trai VN chọc gái ML thì tháng 9, trai VN và gái ML yêu nhau đắm đuối. Đoá hoa tình quốc tế nở rộng xanh tươi từ những tranh chấp xung đột dân tộc....Ôi thật là đẹp!!!

Đáng tiếc là hoa tình yêu sớm nở nhưng chóng tàn. Mối tình này tan vỡ vào tháng 3 năm 1972. Anh phải dọn đi lên miền Bắc nước Nhật để vào đại học. Chị vào trường ở Tokyo. Dầu chị không muốn, anh quyết định cắt đứt cuộc tình. Những lời anh nói với tôi đêm tâm sự đó vẫn còn vang vọng vắng trong tôi: “D.M., tao bảo nó là đường ai nấy đi. Nó phải lo học. Tao phải lo học. Nó không thể làm dâu VN được. Nó cứ không nghe. Nó đòi bỏ học theo tao. Hè sang năm về VN gặp gia đình. Tao không chịu. D.M., yêu thương làm chi mà bây giờ khổ sở quá!!!”

Bạn T thân, tôi hi vọng là bạn sẽ đọc được những vòng chữ này và hi vọng những gì tôi viết đây sẽ mang đến cho bạn một kỷ niệm dĩ vãng tuyệt đẹp.

TÔI HÃNH DIỆN LÀ EXRYU-VN !!!

Năm 1971, tình bạn và tình đồng hương chúng ta bị thử thách khắc nghiệt bởi những xung đột trong tập thể sinh viên du học quốc tế. Nhưng chúng ta đã đoàn kết bảo toàn danh dự dân tộc và cùng nhau an toàn vượt qua những thử thách.

Chúng ta đạt được thành quả tốt đẹp bởi vì:

- Sự lãnh đạo của quý anh trong BCHSVVN và Ban Thương Lượng. Quý anh không màn nguy hiểm đã cố gắng thương lượng giảng hoà. Quý anh cho thấy, với khả năng thông tin và tài năng điều đình, quý anh có thể thương lượng một cuộc giảng hoà trong một hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm cho tập thể và cho chính bản thân của quý anh.
- Sự sẵn lòng chia nguy của quý anh và bạn ngoài cư xá Kokusai. Từ trường Tokai, Nodai, v.v., quý anh và bạn đã vào đóng Kokusai cùng chia nguy hiểm với anh em Kokusai.
- Sự làm việc có tổ chức của tập thể chúng ta. Mỗi thành viên có mỗi nhiệm vụ. Chúng ta có Ban Thương Lượng với trưởng ban. Chúng ta có đội trưởng. Làm việc có tổ chức và kế hoạch rõ ràng. Nhờ vậy mà chúng ta đã tránh đổ máu.
- Tình đoàn kết dân tộc. Chúng ta không bao than phiền rằng tại sao thằng A nó chọc gái ML mà bây giờ chúng ta phải đi mang gậy đánh nhau. Chúng ta đã biết là chuyện đã lỡ xảy ra rồi. Cùng nhau đoàn kết dưới sự lãnh đạo của quý anh sempai, chúng ta sẽ khắc phục những thử thách khó khăn.

Tôi hãnh diện là Exryu-VN!!!!

Đặng Hữu Thạnh
Ngày 18 tháng 4 năm 2010